

[Fischer]

Det er synspunkter, der stort set er identiske, og de gælder som en udmærket karakteristik af indholdet af det beslutningsforslag, SF har lagt frem i 5 punkter. De punkter er i bedste fald et slag i luften.

Jeg vil gerne om det punkt, der drejer sig om omfanget af salg af dansk olie til Sydafrika, henviser til, at det, hvad industriministeren tidligere over for SF har gjort klart, som følge af strukturen i den internationale oliehandel stort set er umuligt at spore, hvor olien går hen. Og skal man lave en effektiv olieboycot over for Sydafrika, så er den først en realitet, hvis der skabes enighed mellem producentlandene om en sådan boycot.

Med hensyn til IMF er det også tidligere gjort klart, at de sorte landes repræsentanter i Valutafonden jo ikke er gået imod lån til Sydafrika. Jeg mener, som udenrigsministeren har gjort det klart, at det er meget vigtigt, at man undgår en politisering af Valutafonden.

Vi afviser således beslutningsforslaget. Det fremmer ikke en fredelig overgang til flertalstyre, og det rammer ensidigt danske interesser.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at forslaget ikke fremsættes ud fra en konkret anledning. Man henviser ikke til en aktuel udvikling. Det understreger, som hr. Ole Bernt Henriksen tidligere har sagt i en tilsvarende situation, at SFs forslag har rituel karakter. Det er en slags element i SFs vindmøllepolitik på udenrigspolitikens område, præget af store bevægelser med vingerne, men på stedet, som vi oplever det i så rigt mål i disse uger her i folketinget.

Mener SF, at der er en konkret anledning, så må jeg sige, at den er dårlig. Man henviser til Sydafrikas grove overgreb på sine naboer. Jeg mener også, de er grove, men i den seneste tid har vi jo nærmest set en kovenning i det forhold. Det store internationale dagblad Neue Zürcher Zeitung talte for et par dage siden om normaliseringen i det sydlige Afrika, og man henviser til forhandlingerne om fred mellem såvel Angola som Moçambique og Sydafrika. I sidste uge var en topdelegation fra Moçambique på genbesøg i Kapstaden for at lægge sidste hånd på en aftale om at skabe gode naborforhold med Sydafrika, og den moçambiquiske forhandlingsleder, general Jacinto Velazo, kaldte aftalen et enormt vigtigt skridt til etablering af

fredelige forhold i det sydlige Afrika. Jeg synes også, man skal notere, at SWAPOs eksillleder, Sam Nujoma, for nylig var i Washington og over for den amerikanske viceudenrigsminister, Chester Crocker, gav udtryk for, at SWAPO også ville respektere den indgæede våbenhvile mellem Angola og Moçambique.

Tidspunktet er altså ikke godt, og en ensidig dansk demonstrationspolitik vil ikke gavne, heller ikke de lande, der nu er på vej til at slutte fred med Sydafrika, for de er meget afhængige af handel.

Vi deler afskyen for apartheid, men når vi ser på den voldsomme energi, som forslagsstillerne altid udviser på dette punkt, så må vi spørge: hvor er deres engagement med hensyn til grusomheder andre steder i verden, der sagtens kan måle sig med det her? Jeg må afslutningsvis henviser til en rapport fra Amnesty International, der lige er kommet, »Gulag Øhavet, Sovjet, Anno 1984«, det samme, som Solsjenitsyn beskrev vedrørende 1930'erne og 1940'erne. I Sudan er man begyndt at hugge hænderne af folk, der begår simpelt tyveri. Der er ubalance i det menneskeretlige engagement hos forslagsstillerne.

Bjørn Elmquist (V):

Da det jo ikke er første gang, dette emne diskuteres med udgangspunkt i et forslag fra SF, skal jeg i vidt omfang henholde mig til det, jeg har sagt ved tidligere lejligheder, ikke mindst hvad angår mit partis holdning til diverse boycot-, embargo- og sanktionsformer.

For at repetere ganske kort: det er vor opfattelse, at sådanne aktioner skal være omfattende, de skal være forpligtende, de skal være effektive og allerhelst hurtigvirkende. Ellers bliver det bare til det rene ingenting, og i meget vidt omfang kan det skade og på ingen måde gavne.

Vedtagelser i FN's generalforsamling er i denne henseende, hvad flere af mine forgængere har været inde på, slet ikke tilstrækkelige – desværre, kan man sige – det er forholdsvis let at få flertal dér. Det må være et krav, at der er tale om forpligtende beslutninger i FN's sikkerhedsråd, og det er jo dér, det har været svært at komme igennem med disse ideer.